

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17767-10-10 [redacted] נ' התאגיד המנהל של המאגר הישראלי לביטוח רכב
חובה (הפול) בע"מ

בפני כב' השופטת אספרנצה אלון
התובע
ע"י ב"כ עוה"ד א' פוקס ואח'

נגד

הנתבעת
התאגיד המנהל של המאגר הישראלי לביטוח רכב חובה
(הפול) בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד נ' לביא-אפרת ואח'

פסק דין

1
2 שתי תאונות דרכים שאירעו לתובע, יליד 19.5.1993, במהלך רכיבה על קטנוע, הראשונה ביום
3 14.7.2009 (להלן: "התאונה הראשונה") והשנייה ביום 6.5.2010 (להלן: "התאונה השנייה").
4 הנתבעת הינה החברה אשר ביטחה את התובע בשתי התאונות הנ"ל וזאת לפי פוליסות מס'
5 140900086509-01 ומס' 1409010127/09 בהתאמה.
6 המחלוקת בתיק זה נוגעת לגובה סכום הפיצוי שיש לפסוק לטובת התובע ובעיקר לשאלת שיעור
7 הנכות התפקודית שנתרה לתובע.

התאונה הראשונה מיום 14.7.2009

8
9
10
11 ביום 14.7.2009 נהג התובע בקטנוע מ.ר. 86-596-67, במהלך יום עבודתו הראשון כשליח במסעדת
12 "ראפ אנד רולי". הקטנוע החליק והתובע נפל ונחבל בעיקר בכף יד ימין ובקרסול רגל שמאל. התובע
13 התובע טופל בחדר המיון של המרכז הרפואי רמב"ם, שם אובחן כסובל משבר בבסיס גליל
14 פרוקסאלי של אצבע שניה בכף יד ימין, שהינה ידו הדומיננטית וכן משבר בפטישון אחורי של
15 קרסול רגל שמאל. ידו ורגלו גובסו למשך כחודש ימים.
16 תאונה זו הוכרה ע"י המוסד לביטוח לאומי כתאונת עבודה ולתובע נקבעו נכויות זמניות כדלקמן:
17 מיום 25.7.09 ועד ליום 31.8.09 – נכות זמנית בשיעור 100%.
18 מיום 1.9.09 ועד ליום 31.12.09 – נכות זמנית בשיעור של 10%.
19 עוד נקבע כי לתובע לא נותרה נכות צמיתה כתוצאה מהתאונה.

1. הנכות הרפואית והתפקודית

20
21
22 **לטענת התובע**, מפגיעת הקרסול החלים במהרה, אך מהפגיעה בכף ידו המשיך לסבול, על אף טיפולי
23 פיזיותרפיה שעבר, ועקב כאבים עזים והגבלה בתנועה ובתפקוד של אצבע 2 בכף ידו הדומיננטית,
24 לרבות הגבלה ביכולתו לכתוב, נבדק ע"י מומחה בכירורגיה של כף היד אשר קבע כי בעקבות
25 הפגיעה, קיימת סטייה אולינרית ואוברלפינג בין אצבע 2 ל- 3 והמליץ על ביצוע אוסטאוטומיה
26 מתקנת (נספח 4 לתצהיר התובע).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-17767-10-10 ~~המגור~~ נ' התאגיד המנהל של המאגר הישראלי לביטוח רכב
חובה (הפול) בע"מ

1 לטענתו, עד היום ממשיך לסבול מכאבים באצבע הפגועה וסטייה לא רצונית, הוא מתקשה בכתיבה
2 ממושכת ובביצוע פעולות הדורשות מאמץ עם ידו הפגועה ונותרה לו מגבלה תפקודית בשל כך ולכן
3 קביעת המל"ל כי לא נותרה נכות הינה קביעה מקפחת. אף שביהמ"ש מנוע מלקבוע קביעה הסותרת
4 את קביעת המל"ל, הרי שבמקרה זה יש לפסוק פיצוי מקסימלי של 10% בגין כאב וסבל וכן פיצוי
5 בגין השתכרות לעתיד.

6 **לטענת הנתבעת** מדובר בתאונת עבודה והקביעות המחייבות הן קביעות המל"ל בדבר תקופות אי
7 הכושר והעדר הנכות הצמיתה (סעי' 6ב לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה 1975 (להלן:
8 "חוק הפלת"ד)). אין ליתן משקל לאמור בתצהיר התובע ונספחיו בעניין זה, שכן מהוות הן חוות
9 דעת פרטיות של מומחים מטעם התובע, ואין ליתן להן משקל.

10 הנתבעת מעמידה את הפיצוי בגין התאונה הראשונה על סך של 14,812 ₪, כאשר מסכום זה יש
11 לנכות דמי פגיעה ותגמולי מל"ל בסך של 6,469 ₪. סה"כ לאחר ניכוי – 8,343 ₪.

הכרעה-

14 עסקינן בתאונת עבודה לגביה נקבעו ע"י המל"ל נכויות זמניות וכן נקבע כי לא נותרה נכות צמיתה.
15 בהתאם לסעי' 6ב לחוק הפלת"ד, הרי שקביעה זו היא המחייבת את ביהמ"ש, וודאי משלא ביקש
16 התובע להביא ראיות לסתור ומשלא הוכח כי נסיבות המקרה מצדיקות קביעת פיצוי כלשהו בגין
17 אובדן השתכרות בעתיד.

2. גובה השכר

20 **התובע** טוען כי בהתאם לנתוני המל"ל (מ/13), הפסדיו חושבו על בסיס שכר רבעוני של 13,200 ₪,
21 קרי 4,400 ₪ לחודש ויש לחשב את הפיצוי לפי בסיס שכר זה. הוכח ולא נסתר כי במועד פגיעתו היה
22 זה יומו הראשון בעבודתו כשליח, בסמוך לאחר שקיבל רישיון נהיגה לקטנוע, כאשר קודם לכן עבד
23 בתור עוזר באותה מסעדה, בהיקף משרה שונה. כן הוכח כי סוכם עם מעבידו שבתור שליח, יעבוד
24 בקביעות, מדי יום, כאשר בתקופת החופשות מבית הספר ובתקופת החגים, יעבוד שעות רבות.
25 התובע העיד כי זהו השכר שהיה מקבל לו המשיך לעבוד מדי יום (ש' 18-19, עמ' 9 לפרוטוקול).
26 התשלום ששולם לתובע בגין יום העבודה הראשון, בסך של 100-80 ₪, הינו תשלום עבור יום עבודה
27 חלקי בלבד (4 שעות עבודה) ואינו כולל טיפים מלקוחות ולכן לא ניתן לחשב את שכרו החודשי
28 בהתאם לשכר זה. התובע מציין כי זהות מעבידו הייתה ידועה לנתבעת ובמידה וחפצה, הייתה
29 פתוחה בפניה הדרך לזמנו למתן עדות.

30 **הנתבעת** טוענת כי מעיון בתיק המל"ל עולה כי דמי הפגיעה חושבו לפי שכר רבע שנתי בסך של
31 10,560 ₪, קרי, 3,520 ₪ לחודש ובכל מקרה, מדובר בחישוב תאורטי ואינו מסתמך על נתוני
32 השתכרות בפועל. הנתבעת מפנה לחקירתו של התובע במל"ל ביום 21.10.10 (מ/2) לגבי היקף עבודתו
33 וגובה שכרו וכן לעדותו בביהמ"ש, לפיה אישר כי אינו משתכר 4,400 ₪ (ש' 1-19, עמ' 9 לפרוטוקול)
34 וטוענת כי מעדויות אלו עולה כי התובע עבד מדי פעם ולא כל יום וכי שכרו עמד על כ- 80 ₪ ליום.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-17767 **ממשלום חיפה** נ' התאגיד המנהל של המאגר הישראלי לביטוח רכב
חובה (הפול) בע"מ

1 התובע היה תלמיד כיתה י' בעבד בעיקר בחופשות במשרה חלקית ואין לחשב את בסיס השכר לפי
2 שכר מינימום, אלא לפי שכר של 90 ₪ ליום, למשך 4 ימים בשבוע.

הכרעה-

3
4
5 עיון בנתוני המל"ל, אשר הוגשו וסומנו כמוצג מ/13, מעלה כי, בסיס השכר הרבע שנתי לפיו חושבו
6 דמי הפגיעה, הינו סך של 10,560 ₪ ואילו גמלת נכות מעבודה ששולמה עבור התקופה שמיום
7 25.7.09 ועד ליום 31.12.09, חושבה לפי בסיס שכר של 13,200 ₪, היינו, שכר חודשי של 4,400 ₪.
8 הנטל להוכיח השתכרות בעבר וגובה השכר מוטל על התובע. במקרה זה, מדובר היה ביומו הראשון
9 של התובע כשליח על קטנוע וטענה זו לא נסתרה. מקובלת עלי טענת התובע, כי לא ניתן ללמוד
10 מהשתכרותו לפני התאונה, כעוזר במטבח, על גובה שכרו שהיה מתקבל אילו לא התאונה ואילו
11 המשיך בעבודתו כשליח. בהעדר תלושי שכר, הרי שהנתונים היחידים המונחים בפניי הם אלו של
12 המל"ל, אך יש לזכור כי אלו נקבעו לאחר חקירת התובע ובחינת העובדות, לרבות עדות התובע לפיה
13 עד לתאונה עבד במשרה חלקית וכן עדותו כי השתכר סך של 80-100 ₪ עבור אותו יום עבודה בו
14 אירעה התאונה. אשר על כן הנני קובעת, כי קביעת המל"ל לגבי גובה השכר לא נסתרה ויש להעמיד
15 את שכרו הרבע שנתי של התובע, בהתאם לבסיס שנקבע לחישוב הגמלאות ששולמו לו, היינו סך של
16 13,200 ₪, קרי, סך של 4,400 ₪ ובתוספת הצמדה למדד המחירים לצרכן – סך של 4,900 ₪.

3. הפסד השתכרות לעבר

17
18
19 **לטענת התובע**, משהוכח כי לא היה מסוגל לחזור לעבודתו במשך 3.5 חודשים (סעי' 14 לתצהיר
20 התובע ובהתאם לדו"ח רציפות העבודה – מ/3), הרי שיש להעמיד את הפיצוי בגין הפסד השתכרות
21 בעבר על סך של 15,400 ₪ (4,400X3.5).
22 **הנתבעת טוענת** כי לחשב את אובדן ההשתכרות בהתאם לתקופת אי הכושר שנקבעה לתובע ע"י
23 המל"ל, היינו, לסיום חופשת הקיץ ביום 31.8.09 ולהעמידה על סך של 1,548 ₪ ובתוספת הצמדה –
24 סך של 1,875 ₪.

הכרעה-

25
26
27 כאמור, עסקינן בתאונת עבודה לגביה נקבעו נכויות זמניות ע"י המל"ל וקביעה זו מחייבת את
28 ביהמ"ש. יתירה מזו, העובדה כי התובע לא עבד כלל במשך 3.5 חודשים, אינה מלמדת בהכרח על כך
29 שלא היה מסוגל לעבוד כתוצאה מהתאונה ולפיכך הנני דוחה את טענת התובע, לפיצוי אובדן כושר
30 מלא עבור מלוא תקופה זו.
31 אשר על כן הנני מעמידה את הפיצוי בגין אובדן השתכרות בעבר כדלקמן, בהתאם לנכויות הזמניות
32 שנקבעו ע"י המל"ל וכדלקמן:

33 מיום 15.7.09 – 31.8.09 – חודש וחצי: 4,900 ₪ X 1.5 = 7,350 ₪.

34 מיום 1.9.09 – 31.12.09 – 4 חודשים: 4,900 X 4 X 10% = 1,960 ₪.

35 סה"כ - 9,310 ₪.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17767-10-10 ~~התביעה~~ נ' התאגיד המנהל של המאגר הישראלי לביטוח רכב
חובה (הפול) בע"מ

4. אובדן השתכרות בעתיד

התובע מפנה לפסיקה אשר הכירה בקביעת הפסד השתכרות בין הגבלה שאינה מוצאת את ביטויה
בנכות קלינית ומבקש להעמיד את הפיצוי על סך של 20,000 ₪. הנתבעת טוענת, כאמור, כי להעמיד
פיצוי כלשהו בגין רכיב זה.

הכרעה-

משקבעתי כי קביעת המל"ל היא הקובעת וכי זו לא נסתרה ומשאין מדובר בנסיבות המצדיקות
קביעת פיצוי בגין רכיב זה בניגוד לקביעת המל"ל, הנני דוחה רכיב נזק זה.

5. הוצאות רפואיות ואחרות

לטענת התובע, הוכח כי נגרמו לתובע הוצאות רפואיות והוצאות נסיעה על סך 2,000 ₪ וכי לאור
חלוף הזמן, לא נותרו בידי קבלות (סעי' 15 לתצהירו). הנתבעת מבקשת לדחות רכיב זה משלא
צורפו קבלות וממילא מדובר בתאונת עבודה שבמסגרתה המל"ל כיסה את מלוא ההוצאות.

הכרעה-

אכן, מלבד עדות התובע, לא הוגשה כל ראיה ו/או מסמך להוכחת רכיב זה. יחד עם זאת, נוכח
העובדה שאף אם מדובר בעלויות המכוסות בסל הבריאות ו/או ע"י המל"ל, עדיין נדרש התובע
להשתתפות עצמית ולכן, הנני מעמידה הפיצוי בגין רכיב נזק זה, באופן גלובלי, על סך של 500 ₪.

6. עזרת צד ג'

לטענת התובע, בתצהירו ובתצהיר אמו הוכח, כי בעיקר בתקופה שבסמוך לאחר התאונה בה היו
רגלו וידו מגובסות, למשך כחודש ימים, במהלכה התנייד התובע באמצעות כסא גלגלים וקביים
והיה מרותק לביתו, נדרש התובע לעזרה צמודה בביצוע פעולות היומיום השונות, לרבות רחצה,
הלבשה וכו'. התובע ואמו לא נחקרו על כך ועדותם לא נסתרה ולכן יש להעמיד הפיצוי על סך של
4,000 ₪. הנתבעת טוענת כי לא נותרה לתובע נכות כלשהי ולא שולם בגין עזרה ולכן אין מקום
לתשלום כלשהי אך לחליפין, יש לעמיד את הפיצוי בגין עזרת מיטיבים לתקופה הסמוכה לתאונה על
סך של 2,000 ₪.

הכרעה-

נראה כי אין חולק, כי בתקופה שלאחר התאונה, בה היה התנייד התובע באמצעות כסא גלגלים
וקביים, כאשר ידו הדומיננטית ורגלו מגובסות, נדרשה עזרה מרובה מצד אמו של התובע. יחד עם
זאת, הסכום המבוקש ע"י התובע הינו גבוה ויש לזכור, כי מדובר בעזרה של אמו ולכן, הנני מעמידה
את הפיצוי בגין ראש נזק זה על סך של 2,500 ₪.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-17767-10-10 ~~המס' 17767-10-10~~ נ' התאגיד המנהל של המאגר הישראלי לביטוח רכב
חובה (הפול) בע"מ

7. כאב וסבל

התובע טוען כי המגבלה שנותרה, הכאבים העזים מהם סבל וסובל עד ליום זה, מצדיקים הפעלת שיקול דעת ביהמ"ש וקביעת פיצוי מקסימלי בשיעור של 10% מהסכום המקסימלי בגין כאב וסבל, העומד על סך של 18,972 ₪. הנתבעת מבקשת להעמיד הפיצוי על סך של 10,000 ₪, בהתחשב בפגיעה הקלה, בהעדר נכות צמיתה ובהעדר אשפוז.

הכרעה-

נוכח נסיבות התאונה, חומרת הפגיעה שהותירה את התובע בביתו משך כל חופשת הקיץ, ללא יכולת להתנייד ולא לעבוד, ולאור סמכות ביהמ"ש מכח תקנה 2(ב) לתקנות פיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בשל נזק שאינו נזק ממון, התשל"ו – 1976, לקבוע פיצוי שלא יעלה על 10% מסכום הפיצוי המקסימלי הקבוע בתקנה 2(א) לתקנות אלו, הנני מעמידה את הפיצוי בגין ראש נזק זה על סך של 12,000 ₪.

8. ניכויי מל"ל

בהתאם לנתוני המל"ל שהוגשו בתיק, שולמו לתובע דמי פגיעה בסך של 704 ₪, נכון ליום 15.3.11 וסך של 5,469 ₪, נכון ליום 21.3.11. סה"כ ניכויי הסכומים ששולמו ע"י מל"ל, בצירוף הצמדה ליום פסה"ד – סך של 6,494 ₪.

9. סוף דבר – תאונה ראשונה

לאור האמור הנני מעמידה את הפיצוי בגין התאונה הראשונה על סך של 17,816 ₪ לפי החישוב הבא:

אובדן השתכרות בעבר –	9,310 ₪.
אובדן השתכרות לעתיד –	0.
הוצאות נסיעה והוצאות רפואיות –	500 ₪.
עזרת צד ג' –	2,500 ₪.
<u>כאב וסבל –</u>	<u>12,000 ₪.</u>
סה"כ –	24,310 ₪
ניכויי מל"ל –	6,494 ₪.
סה"כ לאחר ניכויים	17,816 ₪

התאונה השנייה מיום 6.5.2010

ביום 6.5.10, עת נהג התובע בקטנוע מ.ר. 67-199-92, התנגש התובע מאחור בעוצמה רבה ברכב שעצר לפניו בפתאומיות. התובע נפגע באורח קשה, בעיקר ברגל שמאל, טופל במקום התאונה ע"י רופא והובהל ע"י אמבולנס לבית החולים רמב"ם, שם אובחן כסובל מקרע של שרירי סרטוריאוס,

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-17767-10-10 ~~בשם הרפואי~~ נ' התאגיד המנהל של המאגר הישראלי לביטוח רכב
חובה (הפול) בע"מ

1 קרעים של עורקי ירך שמאל ופגיעה עצבית, עבר ניתוח לתיקון כלי דם ואובחן כסובל מ DROP
2 FOOT ברגל שמאל. לאחר מכן התובע הועבר למחלקה לכירורגיה פלסטית, שם נותח באמצעות
3 הנחת שתל עור מירך ימין על גבי הפצע המדיאלי. ביום 18.5.10 הועבר התובע לתקופת שיקום בבית
4 החולים אלישע, שם הומלץ על שימוש בסד לילה פרוניאלי וכן מסד מסוג DICTUS. בהמשך התובע
5 טופל באמצעות תרופות מדללי דם וביום 11.6.10 שוחרר מבית החולים אלישע.

6
7 התובע היטיב לסכם בסיכומיו את הטיפולים והאבחנות (סעי' 26-17 לסיכומי התובע) שעבר בעקבות
8 התאונה השנייה ובהיעדר מחלוקת, אינני רואה צורך לחזור עליהם.

1. הנכות הרפואית

9
10 לצורך קביעת הנכות בתחום האורתופדי שנתרה לתובע כתוצאה מהתאונה, מונה פרופ' גרשון
11 וולפין, אשר קבע בחוות דעתו מיום 12.10.11, כי: "הממצאים בבדיקתו כיום מורים על קיומם של
12 צלקות ושתלי עור בשתי הרגליים ללא הגבלה בטווח התנועות של פרקי הירכיים, ברכיים
13 וקרסוליים ועל שיתוק עצבי של העצב הפמורלי השמאלי בדרגה קשה כמודגם בבדיקה המעידה
14 על חולשת שרירים מישרי הברך עם הרגשת רדימות בירך שמאל וחלק עליון של שוק שמאל
15 וממצאי בדיקת EMG פגיעה קשה בעצב זה, עם דנרבציה פעילה." בעקבות האמור קבע המומחה
16 כי לתובע נכות צמיתה משוקללת כתוצאה מהתאונה, בשיעור של 36% וכדלקמן:

17
18 "20% - בגין מצב של שיתוק עצב הפמורלי ברגל שמאל, לפי סעי' 32.(6).(א). II לתקנות המל"ל.

19 "20% - בגין מצב של צלקות נרחבות בשתי הרגליים, לפי סעיף 75.(1).(ג) לתקנות המל"ל."

20 המומחה קבע כי אין צורך במינוי נוסף של מומחה פלסטי או נאורולוגי.

21
22 כן מונה, בהסכמת הצדדים, פרופ' משה חשמונאי כמומחה לכירורגית כלי דם, אשר קבע כי
23 "מבחינת מחזור הדם, לא הותרה כל נכות למר אבשלום... בהעדר כל הפרעה במחזור הדם, נכותו
24 של מר אבשלום בשל פציעת העורק והוריד במפשעה השמאלית שתוקנו הינה 0%."

25 פרופ' חשמונאי התייחס גם לצלקות שנתרו לתובע וקבע: "באשר לצלקות, נכותו של מר אבשלום
26 הינה 10% לפי סעי' 175(ב) בתקנות המל"ל. אני מודע כי פרופ' וולפין העניק בחוות דעתו 20%
27 נכות עבור הצלקות. ברם, זו הנכות הגבוהה ביותר עבור צלקות בגוף ועל פי תקנות המל"ל היא
28 מוענקת עבור "צלקות נרחבות באזורים מרובים". אין זה מצבו של מר אבשלום. פרט לצלקת אחת,
29 כל הצלקות מרוכזות בגף שמאל תחתון ומצבן רחוק מלהיות דומה להצטלקויות שלאחר כוויות
30 באזורים נרחבים של הגף עבורן מיועד סעיף 175(ג)."

31
32 נוכח קביעה זו והפער באחוזי הנכות שנקבעו ע"י שני המומחים וחלוף הזמן בין שתי הבדיקות,
33 ניתנה החלטה מיום 30.4.12 ובה התבקש פרופ' וולפין לבדוק שנית את התובע, להשלים את חוות
34 דעתו ביחס לצלקות ולהתייחס לאמור בחוות דעתו של פרופ' חשמונאי.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17767-10-10 ~~התביעה~~ נ' התאגיד המנהל של המאגר הישראלי לביטוח רכב
חובה (הפול) בע"מ

1 חוות דעתו המשלימה של פרופ' וולפין ניתנה ביום 8.8.2012 ובה תיאר פרופ' וולפין את הצלקות
2 המכערות שנותרו והתייחס לחוות דעתו של פרופ' חשמונאי: "פרופ' חשמונאי מתאר ממצאים
3 דומים למתואר בחוות דעתי של צלקות בשתי הרגליים, עם צלקת כישורית גדולה משתל עור בחלק
4 פנימי של שוק שמאל (בקוטר 7 ס"מ X 32 ס"מ), וצלקת שקועה במקצת בירך שמאל עם רגישות
5 מקומית. הצלקות דבוקות לרקמות שתחתיהן ועדיין יש פתיחה של פציות השרירים מתחת
6 הצלקות בשוק שמאל.

7 כל אלה מתארות לדעתי צלקות נרחבות באזורים רבים בשתי הרגליים (שתי ירכיים ושוק שמאל),
8 אשר מתאימות לסעיף 1.75.(1). (ב) והמקנה נכות בשיעור 20%."

9
10 פרופ' וולפין, לאחר שבדק שנית את התובע והונחה בפניו חוות דעתו של פרופ' חשמונאי, נותר בעמדו
11 כי לתובע נותרה נכות של 20% בגין הצלקות.

12
13 **התובע טוען** כי יש להעדיף את חוות דעתו של פרופ' וולפין, המומחה שנקבע לצורך בדיקת נכותו זו
14 ואשר התבקש לחוות דעתו בשנית, כמומחה מכריע ופוסק, אשר קביעותיו לא נסתרו והוא לא זומן
15 לחקירה בביהמ"ש. פרופ' וולפין נימק וחיזק את מסקנותיו ושלל את מסקנותיו של פרופ' חשמונאי,
16 אשר חרג מסמכותו ומכתב המינוי שלו. גם בתחום כלי הדם טוען התובע, כי פרופ' חשמונאי לא
17 התייחס כלל לנכויות הזמניות מהן סבל התובע סמוך לאחר התאונה וכן לא התייחס כנדרש
18 לממצאים הרפואיים העומדים בפניו, המעידים על פקת חלקית והפרעה באספקת הדם ולעובדה כי
19 התובע מטופל עד ליום זה במדללי דם למניעת קרישי דם ויידרש לקבלת טיפול זה למשך כל ימי
20 חייו. לטענת התובע בתחום זה נותרה לו נכות של 10% לכל הפחות וקביעת המומחה, לאחר שבחר
21 להתעלם מכל הנ"ל, מעידה כי הינו מקובע בעמדתו ובנסיבות אלו, לא הייתה כל תועלת בחקירתו.
22 התובע מוסיף וטוען, כי הוכח ולא נסתר שהתובע סובל גם בתחום הנפשי, המתבטא בפגיעה בדימוי
23 העצמי, בסיוטי לילה, דיכאון והתפרצויות זעם וכן ממצוקה נפשית בעקבות הצלקות הנרחבות
24 והמכערות. על אף כל האמור טוען התובע, כי אין בכונתו לחלוק על קביעות מומחה ביהמ"ש לפיה
25 נותרה לו נכות רפואית של 36%, אך לאמור יש משמעות על הנכות התפקודית.

26
27 **הנתבעת טוענת** כי יש להעדיף את חוות דעתו של פרופ' חשמונאי. לטענתה אין מקום לקבוע נכות
28 בשיעור של 20% בגין "צלקות נרחבות באזורים מרובים" עת שמרבית הצלקות אצל התובע, לדעת
29 פרופ' חשמונאי, מרוכזות באזור רגל שמאל התחתונה ומצבן רחוק מלהיות דומה להצטלקויות
30 שלאחר כוויות. לכן, לטענת הנתבעת, יש להעמיד את נכותו הרפואית המשוקללת של התובע על
31 27% ויש לדחות מכל וכל את טענותיו של התובע לנכות נפשית כתוצאה מהתאונה, מקום שמינוי
32 מומחה בתחום זה כלל לא נתבקש על דיו וממילא אין קביעת נכות, או כל ראיה, בתחום זה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-17767-10-10 ~~השלימים~~ נ' התאגיד המנהל של המאגר הישראלי לביטוח רכב
חובה (הפול) בע"מ

- 1 במגמת מכוונות. התובע הכחיש בחקירתו הנגדית את הטענה כי מרבית התלמידים אינם
2 מוציאים תעודות בגרות, כי יכול היה להשלים רק 15 יחידות לימוד שמאפשרות לימודי המשך
3 וכי למדו רק אנגלית ומתמטיקה.
- 4 הוכח כי בעקבות פגיעתו בתאונה, אשפוזו ותקופת שיקומו הממושכת, נאלץ להיעדר רבות
 - 5 מלימודיו, ציוניו בלימודים צנחו ונוצרו פערים אדירים בחומר הלימוד ובהכשרה המקצועית
 - 6 אותם התובע התקשה מאוד להשלים. בניגוד למצג השווא אותו ניסתה להציג הנתבעת, הרי
 - 7 שבבית הספר "צור ים" מתקיימים לימודים גם בחודשי הקיץ והתובע הפסיד לימודים
 - 8 בחודשים מאי עד אוגוסט, שהינם חודשים של בחינות ולימוד מקצועי רב, קריטיים להמשך
 - 9 לימודיו וזאת בנוסף להיעדרויותיו הרבות מלימודים בכיתה יב' בעקבות פגיעתו. די בהשוואת
 - 10 ציוניו של התובע במחצית הראשונה של השנה ולמחצית השניה, בכדי לקבוע שלא יכולה להיות
 - 11 מחלוקת בדבר השלכת פגיעתו בתאונה על ההתדרדרות בלימודיו, כאשר העובדה כי בעקבות
 - 12 פגיעתו הקשה ומגבלותיו סיים את לימודיו ללא תעודת בגרות וללא תעודה מקצועית, מעידה
 - 13 כשלעצמה על חומרת המגבלות התפקודיות מהן סובל התובע. רק לאחר התאונה ולאור
 - 14 התסכול משהבין כי לא יוכל להשלים את התעודה, החלה להתדרדרות בהתנהגותו של התובע.
- 15 כוונתו של התובע הייתה לעסוק במקצוע הדורש מאמץ פיזי ולכן גם פנה ללימודים בבית הספר
 - 16 "צור ים" וכי אין חולק שמגבלותיו הפיזיות יגבילו אותו בעתיד בכל עבודה הכרוכה במאמץ
 - 17 פיזי וכי מגבלותיו וכאביו יגבילו אותו בכל אשר יפנה בעתיד.
- 18 לפני התאונה עבד התובע במקביל ללימודיו, בשל הקושי של אמו כמפרנסת יחידה ואילו לאחר
 - 19 התאונה לא יכול היה לשוב ולעבוד. גם במהלך השירות הצבאי ועל אף העובדה שתנאי שירותו
 - 20 אפשרו זאת, עבד התובע רק משך חודשים בודדים בעבודה משרדית בשכר של כ- 2,000 ₪
 - 21 ומלבד זאת, לא יכול היה למצוא עבודה אחרת בשל מגבלותיו.
- 22 באשר לשירותו הצבאי, הרי שבעקבות הפגיעה הורד הפרופיל הרפואי מ 97 ל - 45 והוא שובץ
 - 23 לשירות בסיס פתוח. ניתן לתובע פטור מכל מאמץ ונקבע כי הינו מסוגל רק לעבודה משרדית.
 - 24 הרופא הצבאי אף המליץ על שחרורו אך התובע התעקש לסיים שירות צבאי מלא. חלומו לשרת
 - 25 ביחידה קרבית נגוז.
- 26 גם פגיעתו במישור הפלסטי, המתבטאת בצלקות נרחבות בשתי רגליו, הינה בעלת משמעות
 - 27 תפקודית מלאה. מדובר בצלקות כואבות ורגישות לכל מגע, הן כואבות בכל מאמץ פיזי עם
 - 28 רגליו ו/או בכל פעולה הגורמת למתיחת עור הרגליים, לרבות בעליה וירידה במדרגות, הליכה
 - 29 ממושכת ואף בקיום יחסי מין. שתל העור נותר שקוע, חשוף, כואב, רגיש למגע ונגרמים בו
 - 30 פצעים מדממים בתדירות גבוהה. המדובר במקרה זה בנכות פלסטית קשה המגבילה את יכולת
 - 31 תפקודו של התובע. לטענת התובע, במקרים דומים בהם מדובר בצלקות כואבות ובעיקר
 - 32 משמדובר בקטינים, נוטים בתי המשפט לקבוע את הנכות התפקודית בהתאם לנכות הרפואית.
 - 33
- 34 **הנתבעת טוענת** כי יש להעמיד את נכותו התפקודית של התובע על 15% בלבד מהנימוקים הבאים:

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-27767-10-10 ~~אשר~~ ~~האגף~~ נ' התאגיד המנהל של המאגר הישראלי לביטוח רכב
חובה (הפול) בע"מ

- 1 • הנכות בגין הצלקות הנה בעלת אופי אסטטי בלבד ואין לה השלכה על כושר ההשתכרות. גם
- 2 ההלכה הפסוקה קובעת כי למעט מקרים נדירים, אין נכות פלסטית השפעה על תפקוד הנפגע
- 3 ומדובר בנכות אנטומית גרידא, שהפיצוי בגינה נכלל ברכיב כאב וסבל.
- 4 • הצלקות הן ברגל התובע, המוסתרות בדרך כלל במכנסיים. הוכח כי התובע אינו מתבייש
- 5 בצלקות, אינו נמנע מללכת עם מכנס קצר ואפילו הוא הולך לים, שאזור הצלקות ברגלו חבוש
- 6 בתחבושת אלסטית. טענת התובע כי מדובר בצלקות מדממות לא הוכחה והתובע אף לא
- 7 התלונן בפני פרופ' וולפין על כך (כבר אעיר כי טענה זו עומדת בניגוד לחוות הדעת המשלימה,
- 8 בפסקה "תלונות הנפגע", כי "לעיתים יש דימום מאזור הצלקות" (עמ' 2).
- 9 • לנכות הרפואית האורטופדית, השפעה תפקודית חלקית בלבד. זאת למדים מפרק ממצאי
- 10 הבדיקה של פרופ' וולפין וכן מ"הלכת הניתוב", לפיה מדובר בקטין שטרם רכש מקצוע או
- 11 עיסוק מוגדרים ולכן יוכל לרכוש מקצוע מותאם למגבלותיו ולנכותו באופן שלנכות, לא תהא
- 12 השפעה על תפקודו בעבודתו ולכן השפעתה תהא מינימלית. עם שחרורו מצה"ל, יעמדו בפני
- 13 התובע מגוון רחב של אפשרויות לבחירת עיסוק המתאים למגבלותיו. כישוריו הקוגניטיביים
- 14 של התובע שמורים ולא נפגעו וכך גם אין לו פגיעה כלשהי בידיו.
- 15 • באשר לתפקודו התובע לאחר התאונה – הוכח כי חודש לאחר התאונה טס לארצות הברית,
- 16 מרחק 13 שעות טיסה, שהה כחודשיים וחצי ושב לכיתה יב'. התובע לא השלים את לימודיו
- 17 לאור בעיות הקשב והריכוז מהם סבל ובעיות התנהגותיות, כעולה ממוצגים מ/1 ומ/5. חוסר
- 18 כבוד למפקדים, התחצפויות, אלימות מילולית והשתנה במקום ציבורי, אינם קשורים לבעיה
- 19 ברגל וממילא התיק האישי של התובע אינו קושר את הדברים. לא ניתן לייחס את כישלונו של
- 20 התובע בלימודים, לחודש אחד של היעדרות.
- 21 • כיום התובע מתפקד ככל בחור רגיל בגילו: טס לחו"ל, מבלה, הולך לים, נוהג ברכב ובאופנוע,
- 22 הייתה לו חברה, הוא משרת בצבא ועובד בזמנו הפנוי לאחר הצבא.
- 23
- 24 התובע הגיש סיכומי תשובה ובהם חזר על טענותיו וביקש לדחות את טענות התובע באשר לנכות
- 25 התפקודית. התובע מפנה לקביעת האורתופד הצבאי בנספח 29 לתצהירו, ממנו עולה בבירור כי אין
- 26 מדובר בבחור המתפקד ככל בחור רגיל בגילו.
- 27
- 28 **הכרעה-**
- 29 שקלתי את טענות הצדדים במלואן וכן את הראיות שהונחו בפניי והתרשמתי ישירות מהתובע ואימו
- 30 והגעתי למסקנה, כי יש להעמיד את הנכות התפקודית של התובע בגין הנכות האורתופדית
- 31 והצלקתית על 30%.
- 32

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17767-10-10 ~~אשר~~ נ' התאגיד המנהל של המאגר הישראלי לביטוח רכב
חובה (הפול) בע"מ

1 מקובלת עלי הטענה כי ככלל, הנכות הפלסטית אינה מהווה נכות תפקודית ואולם, במקרה זה, בו
2 מדובר בצלקות מכערות, רגישות וכואבות, הזורשות חבישה וטיפול ולעיתים אף מדממות, יש מקום
3 להעניק לצלקות אלו השפעה תפקודית, אם כי לא מצאתי כי השפעה זו היא מלאה, כטענת התובע.
4 יתירה מזו – הראיות והמסמכים הרפואיים בתיק, לרבות ובעיקר אלו שניתנו במהלך תקופת
5 שירותו הצבאי (נספחים 27-30 לתצהיר התובע) מעלות, כי ההשפעה של התאונה על תפקודו של
6 התובע, עולה על נכותו האורתופדית.

7
8 שני שיקולים אלו הביאוני למסקנה, כי יש להעמיד את הנכות התפקודית של התובע, על 30% נכות.

9
10 כאמור, התרשמתי ממהימנות התובע ולא מצאתי במוצגי הנתבעת סתירה מהותית לטענותיו. קשייו
11 הלימודיים, בעיית הקשב והריכוז וכן בעיות ההתנהגות של התובע, היו לתובע גם טרם התאונה, אך
12 עיון בירידה בציוניו והשינוי בהערות מוריו, מלמדת כי לתאונה הייתה וגם הייתה השלכה של ממש
13 על לימודיו. ניתן אף לסבור, כי דווקא בשל בעיות אלו, הפגיעה הייתה משמעותית יותר.
14 מכל מקום, התמונה העולה מהראיות, הינה זו של בחור צעיר, אשר עבר קשיים אישיים, כבר
15 מילדותו סבל מבעיות קשב וריכוז ולעיתים גם מבעיות התנהגותיות וחברתיות ועדיין, התובע לא
16 ויתר, עבר מבית הספר אורט למסגרת לימודית המתאימה לכישוריו ולמגבלותיו בבית הספר "צור
17 ים", עבד במהלך לימודיו על מנת לעזור לאמן כמפרנסת יחידה וגם לאחר שנכשל בלימודיו שם ועל
18 אף המגבלות הרבות מהן סבל בעקבות התאונה, התעקש לשרת שירות צבאי מלא ואף ניסה לעבוד
19 במקביל לכך. תמונה זו מלמדת על רצינות כוונותיו של התובע ועל רצונו להשתלב בחיים
20 הנורמטיביים, לעבוד ולהתפרנס וכן להצליח בחיים, על אף מומו.

21
22 באשר ל"הלכת הניתוב" – דווקא נתוניו האישיים של התובע מלמדים, כי אכן מתאימה לו עבודה
23 פיזית להבדיל מעבודה משרדית – כך עולה מבעיית הקשב והריכוז וכיוון הלימודים בו בחר עובר
24 לתאונה. אומנם, מדובר בבחור צעיר, שחייו עוד בפניו ושעל אף מומו ובעיות ההתנהגות שהיו מנת
25 חלקו בעבר, הצליח לסיים את שירותו הצבאי וכנראה יצליח להתמיד גם במשרות לאחר שירות זה,
26 אך עדיין, נתוניו האישיים מלמדים, כי מגבלותיו יקשו עליו למצוא מקצוע ועבודה מתאימה, שכן
27 עבודה משרדית לא תתאים ועבודה פיזית לא תתאפשר. בטוחני כי יצליח התובע למצוא את שביל
28 הביניים, אך אין בכך בכדי לאיין את ההשלכה התפקודית של הפגיעה.

29
30 כאן המקום לציין, כטענת התובע בסיכומיו, כי הנתבעת נמנעה מלהזמין את החוקר מטעמה למתן
31 עדות וההלכה בדבר אי הבאת עד רלוונטי ידועה זה מכבר. לו הייתה לתובעת ראייה התומכת
32 בטענתה כי השלכת התאונה על תפקוד התובע, פחותה מהשלכותיה הרפואיות, הייתה מגישה את
33 דו"ח החוקר ואז מזמינה אותו למתן עדות.

34
35 **נוכח כל האמור לעיל, הנני מעמידה את נכותו התפקודית של התובע על 30%.**

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-17767 ~~א.ש.ל.מ. 10000~~ נ' התאגיד המנהל של המאגר הישראלי לביטוח רכב
חובה (הפול) בע"מ

3. בסיס השכר

1 **לטענת התובע**, מדובר בקטין אשר אלמלא התאונה, היה מסיים את לימודיו עם תעודת בגרות
2 מלאה ותעודת מקצוע ובהתאם למידע שנמסר לו, הרי שבתחום זה מדובר בשכר התחלתי של
3 10,000 ₪ נטו ויש לחשב את הפסדיו בהתאם לשכר זה. לחליפין ובהתאם להלכה הנוגעת לקטינים,
4 הרי שיש להעמיד את שכרו בהתאם לשכר הממוצע במשק, היינו, סך של כ- 8,200 ₪.
5 **לטענת הנתבעת**, החזקה לגבי קטינים, לפיה יש לערוך את החישוב בהתאם לשיעור השכר הממוצע
6 במשק, הינה חזקה הניתנת לסתירה, בעיקר מקום שמדובר באדם מתבגר, הנצברים נתונים לגבי
7 לימודיו, תחביביו, כישוריו והתמדתו בדרך מסוימת וכן הלאה. הנתבעת מפנה לעברו של התובע
8 ובעיות ההתנהגות הן בבית הספר אורט והן בבית הספר "צור ים", שאין בינם לבין התאונה ולא
9 כלום ולכן מבקשת, לאור נתוני האישיים של התובע, להעמיד את כושר השתכרותו על 75% מהשכר
10 הממוצע במשק שהינו סך של 8,661 ₪. היינו, בסיס השכר, כטענת הנתבעת הינו, 6,496 ₪.
11

הכרעה-

12
13 לאחר עיון בטענות הצדדים והפסיקה אליה הפנו וביישום על המקרה דנן, הנני קובעת את בסיס
14 שכרו של התובע בהתאם לשכר הממוצע במשק העומד כיום על סך של 9,399 ₪ ברוטו, היינו, סך של
15 8,758 ₪ נטו.
16 אציין כי דווקא טענות הנתבעת בעניין זה ממחישות את הפגיעה וההשלכה של התאונה, על תפקודו
17 של התובע. כאמור לעיל, נתוניו האישיים של התובע מלמדים אומנם על הקשיים הנטענים, אך מנגד
18 מלמדים על התעקשותו של התובע להמשיך, להתמיד ולהצליח. עוד למדים כי התפקידים
19 המתאימים לו הינם במקצועות הפיזיים, אך גם במקצועות אלו ניתן להשתכר שווה לשכר
20 הממוצע במשק ואף גבוה מכך ולכן, העובדה שהתובע עתיד להשתכר פחות, כטענת הנתבעת על
21 הפגיעה שנוצרה כתוצאה מהתאונה.
22 מנגד, טענות התובע כי עתיד היה להשתכר לכל הפחות סך של 10,000 ₪ נטו לא הוכחו בכל ראייה
23 חיצונית ולכן, נדחות בזאת.
24

25
26 לאור האמור לעיל, אבצע להלן את חישוב נזקיו של התובע כתוצאה מהתאונה השנייה.

4. הפסד השתכרות לעבר

27
28 **התובע** מעמיד רכיב זה על סך של 48,685 ₪. לטענתו, טרם התאונה עבד התובע במקביל ללימודיו
29 והשתכר סך של 1,500-2,000 ₪. ממוצע שכרו כנלמד מדו"ח רציפות העבודה של המל"ל (מ/3), היה
30 1,379 ₪ נטו, שהם 1,579 ₪ משוערכות להיום. לטענתו, מלבד סכום זה קיבל התובע טיפים בסך
31 כולל של כ- 1,000 ₪ לחודש ולכן, ביקש להעמיד את בסיס השכר על סך של 2,579 ₪.
32 התובע טוען כי מיום התאונה ועד לתחילת שירותו הצבאי (11.8.11), למשך כ- 15 חודשים, לא היה
33 התובע מסוגל לעבוד ולהשתכר ולכן יש לפצותו בגין תקופה זו ובחישוב: $38,685 = 2,579 \times 15$ ₪.
34

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-17767-10-10 **נ' התאגיד המנהל של המאגר הישראלי לביטוח רכב**
חובה (הפול) בע"מ

1 לסכום זה יש להוסיף סך של 10,000 ₪ המבטאים אומדנא להפסד בהכנסות אמו, קוסמטיקאית
2 עצמאית, בשל הצורך לסעוד את התובע ימים כלילות.

3 **לטענת הנתבעת**, מדו"ח רציפות העבודה עולה כי שכרו הממוצע היה סך של 1,349 (סכום משוער)
4 והתובע אישר זאת בעדותו. באשר לתקופת הפיצוי, הרי שלא הוצגו אישורי אי כושר משך כל
5 התקופה הנטענת ולא הייתה מניעה רפואית כי בתום תקופה סבירה של שישה חודשי החלמה, יחזור
6 התובע לעבודתו כשליח. יש לזכור עוד כי באותה תקופה למד ב-"צור ים" והתובע לא יכול להחזיק
7 את המקל משני קצותיו – מחד לטעון כי אלמלא התאונה היה שוקד על לימודיו ומאידך לטעון כי
8 היה מקדיש את שעותיו לאחר הלימודים, לעבודה. יש לקבוע פיצוי גלובלי של 10,000 ₪ ואין לפסוק
9 כל פיצוי נוסף.

הכרעה-

12 גם אני סבורה כי יש לקבוע במקרה זה פיצוי גלובלי, שכן לא ניתן לדעת האם אכן היה התובע עובד
13 משך כל התקופה (שכן גם לפני כן לא שמר על רציפות בעבודה), מה יהא היקף העבודה בתקופות
14 השונות, כגון תקופת המבחנים להבדיל מתקופת החופשות, מה גם שאישור המחלה האחרון שהוצג
15 מתייחס לתקופה של עד 31.8.10 (נספח 11 לתצהיר התובע) אך מנגד חוות הדעת והמסמכים
16 הרפואיים מעידים על תקופת שיקום ארוכה יותר ולכן, בשים לב לכל השיקולים הנ"ל, הנני מעמידה
17 רכיב זה על סך של 20,000 ₪.

5. אובדן השתכרות לעתיד

20 **התובע** מעמיד את הפיצוי בגין אובדן השתכרות בעתיד, על סך של 1,196,780 ₪ (כאשר בסיס השכר
21 הינו 10,000 ₪ נטו) ולחליפין, על סך של 981,360 ₪ (בהתאם לשכר הממוצע במשק -8,200 ש"ח
22 נטו).

23 **הנתבעת טוענת** כי התובע עדיין לא רכש מקצוע ולא יצא לשוק העבודה בהעדר נתונים וודאיים
24 אודות כושר השתכרות התובע ומידת השפעת נכותו על השתכרותו – רב הנסתר על הגלוי ולכן יש
25 לקבוע פיצוי גלובלי ובמקרה זה להעמידו על סך של 300,000 ש"ח, שמבוסס על חישוב של 50%
26 מנכות רפואית של 30% ובסיס שכר של 6,496 ₪ נטו ומקדם היוון של 46 שנות עבודה.
27 **התובע טוען** בתגובה ויש לומר שבצדק, כי הנתבעת טוענת דבר והיפוכו, כאשר טוענת מחד כי נתוניו
28 האישיים של התובע, כפי הוכחו, מצדיקים החלת החריג לכלל ביחס לקטינים וקביעת שכר הנמוך
29 מהשכר הממוצע במשק ואילו מנגד טוענת, כי הנתונים לא ידועים ורב הנסתר על הגלוי ולכן יש
30 לקבוע פיצוי גלובלי.

הכרעה –

33 לא מצאתי כי במקרה זה יש לקבוע פיצוי גלובלי, אלא יש לערוך את החישוב בהתאם לשכר
34 הממוצע במשק, כאשר כפי שפירטתי לעיל, הנכות התפקודית עומדת על 30% ובהתחשב בגילו של

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 17767-10-10 ~~מס' 17767-10-10~~ נ' התאגיד המנהל של המאגר הישראלי לביטוח רכב
חובה (הפול) בע"מ

1 התובע כיום (בן 21.5 אשר סיים את שירותו הצבאי), הרי שהפיצוי בגין אובדן השתכרות בעתיד
2 עומד על סך של 782,743 ₪.

6. פנסיה ותנאים סוציאליים

5 **התובע טוען** כי יש לפסוק 10% מאובדן השתכרותו בעבר ובעתיד ואילו **הנתבעת טוענת** כי יש לפסוק
6 5% מאובדן השתכרותו בעתיד.

הכרעה-

9 אין מקום במקרה זה לקבוע פיצוי בגין תקופת העבר משלא הוכח כי אכן הופרשו סכומים כלשהם
10 בגין הכיב זה. לגבי העתיד, כעתירת התובע, הנני קובעת את הפיצוי על סך של 10% מאובדן
11 ההשתכרות בעתיד, היינו סך של 78,274 ₪.

7. הוצאות רפואיות והוצאות נסיעה

14 **התובע טוען** כי יש להעמיד את הפיצוי בגין הוצאות רפואיות בעבר על סך של 40,000 ₪ וזאת,
15 בהתחשב בתקופת אשפוזו (36 יום) ותקופת שיקומו הממושך, בתרופות הרבות שרכש לשיכוך
16 כאבים ולדילול הדם, בצורך ברכישת גרביים אלסטיות מדי חודש בעלות של כ- 200 ₪ וכן נעליים
17 שנשחקות במהירות כל חודשיים שולשה בעלות של כ- 2,000 ₪ בשנה וכן בנסיעות הרבות שנדרשו
18 לבדיקות ולטיפולים הרפואיים (כ- 1,000 ₪ לחודש). התובע לא שמר את כל הקבלות וצירף תיעוד
19 חלקי בלבד כנספח 37 לתצהירו. לגבי העתיד, התובע מעמיד הפיצוי על סך של 500 ₪ לחודש
20 ובחישוב עד לגיל 70, סך של 153,930 ₪.

21 **הנתבעת טוענת** כי יש להוכיח רכיב זה באמצעות קבלות. הקבלות שצורפו מלמדות על הוצאות של
22 3,000 ₪ בלבד והנתבעת מבקשת להכיר בסכום זה בלבד. לגבי העתיד טוענת הנתבעת, כי ככל
23 שיזקק התובע לטיפול כלשהו, הרי הוא זכאי לקבלו מקופת החולים במסגרת הרפואה הציבורית.
24 לא הוכח ולא נקבע ע"י המומחים כי יידרשו טיפולים כלשהו, מצבו סופי ולכן אין לקבוע כל פיצוי
25 לעתיד.

הכרעה-

28 אכן, לא צורפו הוכחות לכל ההוצאות הנטענות, אך מהמסכמים הרפואיים, כמו גם מחוות הדעת
29 למדים, כי התובע עבר בדיקות וטיפולים מרובים.

30 הוצאות התובע מכוסות, ככלל, על ידי קופת החולים, אך מטבע הדברים, קיימות הוצאות נוספות
31 אשר התובע נאלץ לשאת בהן, לרבות נסיעות ואו השתתפות עצמית. ברי כי ההוצאות סמוך לתואנה
32 היו גבוהות בהרבה מאלו שנדרשות עתה ובשים לב לכל האמור, הנני מעמידה את הפיצוי בגין
33 תקופת העבר ולעתיד, על סך של 40,000 ₪.

8. עזרת צד ג' בעבר ובעתיד

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 10-10-17767-10-10 ~~המגור~~ התאגיד המנהל של המאגר הישראלי לביטוח רכב
חובה (הפול) בע"מ

1
2
3
4
5
6

סכומים אלו ישולמו תוך 30 יום ולא – יישאו ריבית והצמדה כחוק.

המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור התיק.

ניתן היום, כ"ז תשרי תשע"ה, 21 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.

7
8
9

אספרנצה אלון, שופטת

הלהתיים סגור

